

Tsjiepie kan het beter!

„Piep!” sjilpte Vader Mus. „Opgelet kindertjes, dan zal ik jullie voordoen hoe je vliegen moet!”

Ze zaten alle drie op de rand van de goot, vlakbij het veilige nestje dat onder de pannen was. Vader Mus zat op een dikke boomtak, die bijna tegen de goot aanhing. Net een meester voor de klas!

„Kijk!” sjilpte hij weer, „zó moet je het doen, let nu goed op hoor!” en hij fladderde met zijn vlerken. Alle drie deden ze het ijverig na. Het was niet de eerste keer dat ze vliegles kregen, nee, ze hadden al een paar dagen geoefend. Het ging eigenlijk al heel goed, dat fladderen op de rand van de goot, en daarom had Vader vanmorgen gezegd: „Als jullie 't nu wéér zo goed doen, dan zullen we eens zien of je vandaag uit kunt vliegen.”

Wat waren ze trots geweest! Want als je vliegen kon, van de ene boom naar de andere, dan was je pas een echte grote mus!

„Goed opletten, nog eens fladderen...” kommandeerde Vader en nog ijveriger sloegen ze met hun kleine vleugeltjes. Vader scheen nu toch tevreden te zijn. Hij knikte met zijn kopje schuin en keek om zich heen. Moeder was al eerder uitgevlogen om te zien of alles veilig was. Want de wereld was vol gevaren... Maar Moeder kwam al weer vrolijk aanvliegen en ging naast Vader op de tak zitten. „Niets te zien hoor!” kwietterde ze, „alleen Hansje zit op zijn deken op het grasveld te spelen, maar die zal ons niets doen.”

„Goed zo!” piepte Vader. „Nu

E.K.

jongens, opgelet, als ik 'já' zeg dan wip je allemaal van de goot af en probeer je naar deze tak te vliegen. Eén... twee... já!”

De kleine vogeltjes piepten eventjes angstig, toen sloegen ze hun vleugeltjes uit, zetten zich af op de rand van de goot en... hup! daar vlogen ze naar de tak! Natuurlijk begonnen ze er dadelijk trots op los te kwetteren!

„Ho ho!” lachte Vader, „jullie hebben nu wel een groot woord, maar je kunt nog lang niet ver genoeg vliegen... Nòg maar eens terug naar de goot!” en trots keken Moeder en hij hoe de kleintjes terugvlogen.

Het was nu al niet meer zo griezelig als de eerste keer. In een wip zaten ze weer op de rand en sjilpten zo hard ze konden. „Goed zo!” zei Moeder Mus, „en nu maar oefenen jongens!” En... dat deden ze.

Maar... van al dat oefenen werden ze moe, en vooral erg hongerig. Daarom gingen Vader en Moeder eten voor hun drie kindertjes zoeken, want dat konden ze zelf nog niet. Toen ze weer veilig in het nestje zaten, gingen Vader en Moeder weg. „Niet gaan vliegen als wij er niet bij zijn hoor! Dat is nog veel te gevaarlijk!” riepen ze nog. Dat beloofden de kleintjes, allemaal, behalve... Tsjiepie!

Tsjiepie was de oudste van het stel. Toen Vader en Moeder weg waren kwam hij dadelijk over-eind, kroop het nestje uit en ging weer op de rand van de goot zitten.

„Wat ga je dóén?” piepten de anderen angstig. „O, dat mag je immers niet!”

„Waarom niet?” lachte Tsjiepie uitdagend, „ik ben de grootste en de sterkste van jullie allemaal, ik kan 't beste vliegen! Ik kan wel naar die boom vliegen die daarachter in de tuin staat!”

„O!” riepen ze weer, „dat kun je niet!”

„O nee?” riep Tsjiepie terug, en meteen sloeg hij zijn vleugeltjes uit en . . . wèg was hij!

„Wat is dàt nou?” klonk plotse-ling Vaders stem, „en ik had nog wel gedacht dat we hadden afgesproken dat jullie binnen zouden

blijven! En waar is Tsjiepie? Zit die binnen, in het nest?”

„Nee Vader!” riepen ze angstig, „Tsjiepie is weggevlogen, die zit in die boom daar!”

Vader keek.

Ja, daar zat Tsjiepie, en hij wiegde vrolijk heen en weer op zijn tak . . .

Vader en Moeder vlogen er dade-lijk heen, maar veel hielp dat na-tuurlijk niet, ze konden Tsjiepie niet terugdragen, hij moest zelf vliegen . . . Maar zou hij dat wel voor een tweede keer kunnen?

Angstig keken Vader en Moeder rond. Maar gelukkig was er nog geen gevaar.

Brutaal hipte Tsjiepie nog een eindje hoger. „Hier kun je veel meer zien dan vanaf de goot!” riep hij en deed net of hij Moeders angst niet zag . . .

Maar nu werd het Vader toch te bar. „Kom van die tak af en ga dadelijk terug naar het nest,” sjilpte hij. Het klonk zó streng dat Tsjiepie niet durfde weigeren en dus liet hij zich vallen en vloog met een grote boog over het gras-veld heen naar de goot terug.

O wee! Zijn kleine vleugeltjes waren zo moe dat hij al lager en lager vloog en opeens met een plof neerviel, midden op de deken van Hansje . . .

Die schrok vreselijk van dat pie-pende vogeltje dat zomaar bij hem terecht kwam en dadelijk zette hij het op schreeuwen. Zijn Moeder kwam verschrikt de keuken uit-rennen. Maar toen zag ze dat kleine hulpeloze vogeltje op de deken liggen en meteen begreep ze er alles van!

„Och,” zei ze, „ben jij uit het nest gevallen? Of kon je nog niet ver

genoeg vliegen? Ik ken jou wel, ik heb je wel eens op de rand van de goot zien zitten met je broertjes en zusjes... Kom maar, dan zal ik je wel even thuisbrengen hoor!" en ze nam het kleine vogeltje voorzichtig in haar beide handen. Ze zette de ladder tegen de schuur en klom er een eindje tegenop. En toen zette ze Tsjiepie op de rand van de goot neer. Hij kroop meteen weer in het nestje, in het verste hoekje waar het veilig en donker was.

Vader en Moeder kwamen ook binnen. „Dat liep nog maar net goed af!" sjilpte Moeder opgelucht.

„Denk erom!" zei Vader, „nu gaan Moeder en ik nog eens uit om eten te halen, maar nu blijven jullie allemaal binnen, óók Tsjiepie!"

„Ja Vader..." piepten ze weer. Deze keer beloofde Tsjiepie het ook. En... hij meende het!

Joke Hoytink.

Vuurslaglezers schrijven zelf

Greetje Schroeter uit Barneveld (11 jaar) zond ons het volgende lentedichtje:

*Het is weer lente
De lammetjes huppelen
alweer in de wei.
Het is weer lente
Het is weer lente
Wat voelen die beestjes zich blij*

*Ook de vogels krijgen
weer jongen
en de wind neemt ook wat af.
Wat groeien de jongen
met grote sprongen
Ze wippen tak op en tak af*

*Ook de zon schijnt weer met
heldere stralen
en over een poosje kunnen we
weer zwemmen.
Dan is het zomer.
De zomer is fijn
ja, wat is die zomer toch fijn.*

Wie wil corresponderen met:

*Jannie de Lange, Ds. Schaepmanstraat 52, Goor (Ov.), 13 jaar.
Jansje Bonta, van Pallandtweg 13, Waardenburg (G.), 13 jaar.
Lina Pol, Leensterweg 15, Kloosterburen (Gr.), 11 jaar.
Minie Baars, Kalkestraat 30, Dodewaard, 10 jaar.
Ineke van Klaveren, Zijde 65, Boskoop, 13 jaar (correspondentievriend).*